

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 7C/9/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8813212668
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Melníková
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2014:8813212668.4

Rozhodnutie

Okresný súd Vranov nad Topľou samosudkyňou JUDr. Martinou Melníkovou v právnej veci žalobcu: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpený Advokátska kancelária Korytár, s.r.o., so sídlom Sládkovičova 13, 917 01 Trnava, IČO: 47 243 279 proti žalovanej: N. J., P. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. XXX/XX, XXX XX J. P. X., A. H. Z. o zaplatenie 139,74 Eur s príslušenstvom, t a k t o

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 87,16 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,025 % denne od 15.12.2011 do zaplatenia a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a .

Žalovaná je p o v i n n á nahradiť žalobcovi trovy konania, ktoré pozostávajú z iných trov konania vo výške 7,59 Eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 129,38 Eur na účet právneho zástupcu žalobcu a to všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou prostredníctvom právneho zástupcu domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 139,74 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,025% denne zo sumy 118,31 Eur od 22.11.2013 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel dňa 05.12.2010 úverovú zmluvu č. 4012020365, ktorou sa žalobca zaviazal žalovanej poskytnúť dohodnutý úver vo výške 269,40 Eur za účelom kúpy veci alebo úhrady ceny za službu s možnosťou navýšenia a žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť dohodnuté úroky. Neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy sú úverové podmienky žalobcu. Poskytnutý úver sa žalovaná zaviazala splácať v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti je určený v zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky, prípadne úhrada za poistenie ak zo zmluvy nevyplýva inak. Žalovaná nedodrжала platobnú disciplínu vyplývajúcu zo zmluvy a poskytnutý úver v dohodnutej lehote nevrátila. Žalovaná porušila dohodnuté úverové podmienky. Dňa 29.11.2011 žalobca vyzval žalovanú k úhrade dlžnej sume vo výške 172,15 Eur spolu s upozornením na jej vymáhanie súdnou cestou v prípade jej neuhradenia do požadovaného termínu. Ku dňu podania žaloby predstavuje dlh žalovanej sumu 139,74 Eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 80,42 Eur, zosplatennej istiny vo výške 24,72 Eur, úroku vo výške 5,60 Eur, ušleho úroku vo výške 0,41 Eur, poistenia vo výške 7,16 Eur, úroku z omeškania vo výške 2,35 Eur, a dopočtu k žalobe vo výške 19,08 Eur.

Žalovaná sa k žalobe nevyjadrila, pretože si zásielku s predvolaním na pojednávanie neprevzala v odbernej lehote. Súd ju považoval za doručenú v zmysle § 48 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so žalobou a prílohami, písomným vyjadrením právneho zástupcu žalobcu a zistil tento skutkový stav:

Právny zástupca žalobcu v písomnom vyjadrení k žalobnému návrhu, kde uviedol, že dňa 12.12.2010 účastníci konania uzavreli úverovú zmluvu č. 4102020365 v ktorej bol dohodnutý úver vo výške 269,40 Eur na nákup tovaru. Žalovaná svojim podpisom v úverovej zmluve potvrdila, že je oboznámená s úverovými podmienkami a prejavuje súhlas byť týmito podmienkami viazaná. V súlade so zmluvou sa zaviazala úver splácať v splátkach po 26,92 Eur. Žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním dohodnutých splátok a preto ju žalobca vyzval k úhrade dlhu dňom 29.11.2011, kedy nastala splatnosť dlhu a to v lehote 15 dní. Žalobca si voči žalovanej uplatňuje sumu 139,74 Eur, ktorá pozostáva z istiny (t.j. výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru do času zosplatnenia) vo výške 80,42 Eur; zosplatnenej istiny (t.j. výška dlžnej sumy úveru bez úrokov z úveru, ktorú by mala žalovaná uhradiť v prípade riadneho splácania) vo výške 24,72 Eur; úroku do času zosplatnenia úroku (t.j. úrok z poskytnutej istiny do času zosplatnenia) vo výške 5,60 Eur, ktorý by mala žalovaná uhradiť v prípade riadneho splácania úveru; ušlého úroku (t.j. úrok zo zosplatnenej istiny vo výške 0,41 Eur; dňného poistného 7,16 Eur a sankčného úroku z omeškania (t.j. úrok z omeškania odo dňa zosplatnenia do dňa podania žaloby počítaný príslušnou zákonnou sadzbu) vo výške 2,35 Eur + 19,08 Eur. Ide o úrok z omeškania v zákonnej úrokovej sadzbe 0,025 %- denná úroková sadzba vo výške 0,025 % bola stanovená výpočtom ako základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (žalovaná sa dostala do omeškania uplynutím 15 dní určených vo výzve na zaplatenie v zmysle § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/95 Z.z., v ktorom sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka + 8 percentuálnych bodov/365 t.j. $9,25\% / 365 = 0,02534\%$, krátené na tri desatinné miesta teda 0,025 % denne. Voči žalovanej si zároveň uplatňuje aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,025 % denne zo sumy 118,31 Eur od 22.11.2013 do zaplatenia. Suma 118,31 Eur pozostáva z istiny, zosplatnenej istiny, úroku, ušlého úroku a dlžného poistného).

Z listinných dôkazov predložených žalobcom vyplýva, že žalobca a žalovaná uzavreli dňa 05.12.2010 úverovú zmluvu č. 4102020365 na základe, ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 269,40 Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v mesačných splátkach po 26,92 Eur a to v 12-mesačných splátkach pričom dohodnutá úroková sadzba predstavovala 19,72 % ročne. Ročná percentuálna miera nákladov bola stanovená na 21,8 % a priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov vo výške 44,57 %. Celkové náklady spotrebiteľa teda predstavovali sumu 32,16 Eur. Dátum prvej splátky bol 12.01.2011 a lehota splatnosti 20.12.2011. V závere úverovej zmluvy je uvedené, že neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy sú úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s.. Dolu podpísaný klient svojim podpisom potvrdzuje, že dostal úverové podmienky s kódom ISS110, je s nimi oboznámený, sú mu všetky ustanovenia zrozumiteľné, považuje ich za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami. V bode 63 si dohodli, že klient označením balíčku PREMIUM súhlasí s tým, aby bol poistníkom poistený pre prípad dlhodobej pracovnej neschopnosti, straty pravidelného zdroja príjmu a ďalej pre prípad invalidity alebo smrti následkom úrazu. Úhrada za poistenie PREMIUM je 1,79 Eur (7,14 % z pravidelnej mesačnej splátky úveru bez poistenia).

Z predloženého splátkového kalendára súd zistil, že žalovaná mala predpísané splátky vo výške 26,92 Eur mesačne. Žalovaná hneď pri prvej splátke bola v omeškaní za čo žalobca jej vystavil upomienku vo výške 4 Eur, ktorú žalovaná aj uhradila. Žalovaná na úver uhradila 2 splátky po 26,92 Eur a splátky po 34,92 Eur, 57,84 Eur, 30,92 Eur a 53,84 Eur. Spolu žalobcovi uhradila 231,36 Eur. Ostatné splátky žalovaná neuhradila. Dlžná suma vo výške 139,74 Eur, ktorá pozostáva z istiny vo výške 80,42 Eur, zosplatnenej istiny vo výške 24,72 Eur, úroku vo výške 5,60 Eur, ušlého úroku vo výške 0,41 Eur, poistenia vo výške 7,16 Eur, úroku z omeškania vo výške 2,35 Eur, a dopočtu k žalobe vo výške 19,08 Eur.

Listom zo dňa 29.11.2011 s označením ako výzva k úhrade dlhu - pokus o zmier žalobca žalovanej oznámil, že eviduje voči nej dlžnú pohľadávku vo výške 172,15 Eur s tým, že túto dlžnú sumu má zaplatiť najneskôr do 15 dní od odoslania výzvy pod následkom vymáhania dlžnej sumy súdnou cestou.

Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli úverové podmienky spoločnosti Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „úverové podmienky“) a žalovaný podpisom potvrdil, že je s nimi oboznámený, že sú mu všetky ich ustanovenia zrozumiteľné, že ich považuje za dostatočne určité a prejavuje súhlas byť viazaný týmito podmienkami.

Podľa hlavy 1 § 1 Úverových podmienok tieto úverové podmienky sú zmluvnými podmienkami v zmysle § 273 Obchodného zákonníka a sú neoddeliteľnou súčasťou úverovej zmluvy uzatváraanej medzi spoločnosťou Home Credit Slovakia, a.s. (ďalej len „spoločnosť“) a fyzickou osobou (ďalej len „klient“)

Uzatvorením úverovej zmluvy sa spoločnosť ako veriteľ zaväzuje klientovi poskytnúť dohodnutý úver a klient ako dlžník z úverovej zmluvy sa zaväzuje spoločnosti poskytnutý úver vrátiť a zaplatiť úroky (§ 2 hlavy 1 Úverových podmienok).

Podľa § 3, § 4 hlavy 2 Úverových podmienok úverová zmluva sa stáva platnou a účinnou podpisom posledného z účastníkov zmluvy. Po uzatvorení úverovej zmluvy zriadi spoločnosť klientovi úverový účet. Úverovým účtom sa rozumie účet, na ktorom spoločnosť eviduje svoje pohľadávky voči klientovi z poskytnutého úveru a tomu zodpovedajúce záväzky klienta.

V zmysle hlavy 3 Účel úveru Úverových podmienok úver spoločnosť poskytuje klientovi za účelom kúpy veci alebo úhrady ceny za službu. Konkrétny účel je špecifikovaný zmluve.

Podľa hlavy 5 § 1 Úverových podmienok klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. Klient je povinný hradiť spoločnosti pravidelný mesačný poplatok za vedenie úverového účtu vo výške uvedenej v úverovej zmluve. Klient súhlasí s tým, že poplatok za vedenie úverového účtu je zahrnutý do splátok úveru. V jednotlivých splátkach je zahrnutá časť úverovej istiny, poplatok za vedenie úverového účtu, úroky, ktoré je klient podľa úverovej zmluvy a týchto Úverových podmienok povinný platiť a príp. úhrada za poistenie a poplatok za možnosť zmeny splátky (ak bola v úverovej zmluve dohodnutá), ak z údajov v úverovej zmluve nevyplýva inak.

Zmluvné strany sa dohodli, že spoločnosť nie je viazaná tým, na aký účel klient platbu spoločnosti určí. Spoločnosť je oprávnená započítať platbu klienta na pohľadávky spoločnosti v tomto poradí: na záväzky klienta voči spoločnosti, ktoré vznikli z iného titulu ako z úverovej zmluvy, na zmluvné pokuty, na príslušenstvo úveru vrátane sankčného úroku, na vrátenie úveru, na ostatné pohľadávky z úverovej zmluvy (§ 7 hlavy 5 Úverových podmienok).

V zmysle § 3 hlavy 17 Úverových podmienok spoločnosť je oprávnená klientovi vyúčtovať a klient je povinný na základe tohto vyúčtovania uhradiť spoločnosti poplatok za upomienku vo výške 4 eur v prípade prvej upomienky a 12 eur v prípade druhej upomienky. Upomienku je spoločnosť oprávnená poslať taktiež prostredníctvom telefonického spojenia, GSM technológie, sms správ a internetu.

Podľa § 9 hlavy 17 Úverových podmienok, úverová zmluva, úverové podmienky ako aj vzťahy vzniknuté následne na základe uvedených zmluvných vzťahov, sa riadia príslušnými ustanoveniami Obchodného zákonníka, ako aj ustanoveniami Občianskeho zákonníka v platnom znení.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti (§ 52 ods. 3, ods. 4 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2, ods. 3 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak (§ 566 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej

Podľa § 2 ods. 1. písm. a) a b) zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľom fyzická osoba, ktorej je ponúkaný alebo bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

V zmysle § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Z ustanovení § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka vyplýva, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis - nariadenie vlády SR č. 87/1995 Z. z..

Podľa § 10c uvedeného nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

V zmysle § 3 nariadenia v znení účinnom do 31.1.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná (§ 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku).

Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovanou bola uzavretá úverová zmluva, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru žalovanej, ktorý sa ho zaviazala vrátiť za stanovených podmienok. Keďže si túto svoju povinnosť neplnila, žalobca dňa 29.11.2011 zospatnil celý úver a vyzval ju na zaplatenie predmetnej sumy.

Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

Ustanovenie § 53 Občianskeho zákonníka sa týka iba podmienok, ktoré zákon označuje za neprijateľné. Ide o podmienky, ktoré sú nečestné, neslušné, hrubo poškodzujúce spotrebiteľa a preto ich použitie zákon sankcionuje absolútnou neplatnosťou. Vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je potrebné dodať, že spotrebiteľ z povahy veci v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už ich vôbec prečítať, resp. pochopiť ich obsah. Ide teda o zákonný zákaz používania neprijateľných podmienok, ktoré vyvolá právoplatné súdne rozhodnutie a dodávateľ je povinný zdržať sa ich používania. Ochrana spotrebiteľa sa týka iba formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe predbežne formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení. V tomto prípade ide o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaná ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný predchodcom žalobcu bez možnosti žalovanej privodiť akúkoľvek zmenu, preto je potrebné predmetný právny vzťah posúdiť podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka. Súd má za to, že tým, že na daný právny vzťah bol použitý režim Obchodného zákonníka, došlo by k znevýhodneniu postavenia žalovaného ako spotrebiteľa v danom právnom vzťahu.

Súd v danej súvislosti poukazuje aj na skutočnosť, že Slovenská republika ako člen Európskej únie je povinná plniť záväzky vyplývajúce z tohto členstva. Členské štáty Únie sú povinné zabezpečiť, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok (čl. 6 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej len „smernica“).

Na uvedený právny vzťah je tiež potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný v čase uzavretia zmluvy a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, v zmysle ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9.

Nepochybne zmluva uzavretá medzi účastníkmi je teda spotrebiteľskou zmluvou v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom tento výklad je v súlade aj s komunitárnou úpravou ochrany spotrebiteľa v zmysle smernice Rady 93/13/EHS zo dňa 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách. Pri závere o tom, že spornú zmluvu je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu, je potrebné na ňu aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka.

V slovenskom právnom poriadku existuje duálna právna úprava záväzkov, pričom rozlišujeme ich občianskoprávnu a obchodnoprávnu úpravu. Vzťah dvoch kódexov súkromného práva a to Obchodného zákonníka a Občianskeho zákonníka je vzťahom *lex specialis* ku *lex generalis*, pričom použitie Občianskeho zákonníka je subsidiárne - právne vzťahy podriadené režimu Obchodného zákonníka sa budú riadiť Občianskym zákonníkom v tých otázkach, ktoré Obchodný zákonník neupravuje. V

rámci obchodno-závazkových vzťahov existuje aj skupina vzťahov, ktoré môže označiť ako fakultatívne obchodné záväzkové vzťahy, v ktorých si zmluvné strany môžu v súlade so zásadou zmluvnej voľnosti dohodnúť obchodnoprávny režim svojho záväzku (§ 262 Obchodného zákonníka).

Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ak ide o kogentné ustanovenia Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné či ide o relatívne obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah.

Právna ochrana spotrebiteľa je jednou z priorít oblastí záujmu nielen práva Európskej únie ale aj nášho právneho poriadku. Nie je prípustné, aby sa kogentné normy určené na ochranu spotrebiteľa obchádzal dodávateľ zvolením iného zákona, ktorý primárne nie je určený na úpravu či realizáciu spotrebiteľských vzťahov, t.j. vzťahov, ktoré vznikajú pri nákupe tovarov a poskytovaní služieb spotrebiteľom, ktorí nekonajú pri uzatváraní zmluvy v rámci svojej podnikateľskej či inej zárobkovej činnosti. Zvolenie režimu Obchodného zákonníka nie je prípustné v prípadoch tzv. typových spotrebiteľských zmlúv, keď z celého kontextu uzatvorenej zmluvy je zrejmé, že sa uzatvára v zmysle Obchodného zákonníka len preto, aby sa vylúčili právne normy určené na ochranu spotrebiteľa. Nie je ani prípustné, aby dvom spotrebiteľom v porovnateľnej situácii neboli garantované rovnaké právne prostriedky a ochrana len s ohľadom na to, že dodávateľ zvolí režim iného zákona. Aj pri zmluvách uzatváraných v zmysle Obchodného zákonníka je potrebné pri realizácii či aplikácii práva postupovať podľa ustanovení o spotrebiteľských zmluvách v Občianskom zákonníku či osobitných právnych predpisoch ako napr. zákon o spotrebiteľských úveroch, zákon o ochrane spotrebiteľa.

Na základe vyššie uvedeného súd vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi konania ako spotrebiteľskú zmluvu.

V ďalšom sa súd zaoberal jednotlivými nárokmi tvoriacimi žalovanú sumu.

Prvou žalobcom uplatňovanou sumou je nárok na zaplatenie istiny vo výške 80,42 Eur a zosplatennej istiny vo výške 24,72 Eur. Je nepochybné, že žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 269,40 Eur a žalovaná uhradila žalobcovi 231,36 Eur, v čom je zahrnutá aj platba za upomienku vo výške 4 a 12 Eurá. Súd všetky žalovanou vykonané úhrady započítal na úhradu istiny v zmysle citovaného ust. § 566, ods. 2 Občianskeho zákonníka teda vrátane úhrad upomienky, ako sa s nimi bude zaoberať v ďalšom. Žalovaná teda žalobcovi na istine úveru dlží sumu 38,04 Eur a do zvyšku istiny súd žalobu zamietol.

Ďalšou žalobcom žalovanou sumou je nárok na zaplatenie úroku z úveru vo výške 5,60 Eur a ušlého úroku vo výške 0,41Eur. Súd sa zaoberal výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý v úverovej zmluve bol dojednaný vo výške 19,72 %.

Z internetovej stránky NBS súd preveroval úrokové miery podobného úveru v bankách a zistil, že pri spotrebiteľskom úvere so splatnosťou do 1 roka v decembri 2010 činil úrok 13,95 % p.a. Z toho je zrejmé, že ročná sadzba úroku dohodnutého medzi účastníkmi v danom prípade neprevyšuje v rozpore s dobrými mravmi mieru úrokov poskytovaných v tomto období bankami.

Dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 1MCdo 1/2009 zo dňa 31.7.2009).

Za dobré mravy možno považovať súhrn etických, všeobecne zachovávaných a uznávaných zásad, ktorých dodržiavanie je často krát zabezpečované aj právnymi normami tak, aby každé konanie bolo v súlade so všeobecnými mravnými a morálnymi zásadami demokratickej spoločnosti.

V prípade riadneho splácania úveru za obdobie 12 mesiacov by žalobca mal podľa zmluvy nárok na úrok z úveru vo výške 53,13 Eur, pri úrokovej sadzbe 19,72 % ročne. (19,72 % zo sumy 269,40 Eur).V zmluve o úvere je uvedené, že celkové náklady spotrebiteľa sú 32,16 Eur. Zo splátkového kalendára súd zistil, že celkovo na úrokoch z úveru si žalobca žiadal priznať 32,16 Eur.

Zároveň súd zaviazal žalovanú na zaplatenie poistného vo výške 19,69 Eur, ktoré je vypočítané ako 11 x 1,79 Eur, ktoré bolo dohodnuté v bode 63. úverovej zmluvy.

Po spočítaní nároku na úrok z úveru vo výške 32,16 Eur ako si ho žiadal priznať žalobca, ktorý je v súlade so zákonom, a dlhu na istine vo výške 38,04 Eur a na poistení vo výške 19,69 Eur žalovaná dlží žalobcovi sumu 87,16 Eur.

Zo splátkového kalendára je zrejmé, že žalobca v zmysle zmluvy a úverových podmienok účtoval žalovanej poplatok za upomienku I. štytikrát v sume 4 eur a za upomienku II. v sume 12 eur, pričom žalovaná uhradila na upomienkach 12 Eur. Tu súd v prvom rade poukazuje na skutočnosť, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že žalovanej skutočne boli upomienky zaslané, aj keď zo splátkového kalendára je zrejmé, že podmienky na takýto úkon zo strany žalobcu boli splnené, nakoľko žalovaná si neplnila riadne svoje povinnosti. Súd však považuje sumu za upomienku za neprimeranú, keďže by mala predstavovať náklady spojené so zaslaním upomienky, ktoré aj v prípade jej písomného vyhotovenia a s tým spojených výdavkov na poštovné, súd považuje za neadekvátne predmetnému úkonu, pričom s najväčšou pravdepodobnosťou bola upomienka zaslaná, resp. vykonaná niektorým z ďalších spôsobov tak ako boli uvedené v predmetnom paragrafe, pričom náklady spojené s takýmto spôsobom by boli ešte nižšie, preto súd žalovanou vykonané úhrady na túto položku započítal na úhradu istiny ako uviedol vyššie a zvyšný nárok na upomienky nepriznal.

Posledným žalobcom uplatňovaným nárokom bol nárok na zaplatenie úroku z omeškania a dopočtu a to z dôvodu omeškania žalovanej s úhradou splátok. Táto bola suma bola žalobcom kapitalizovaná, vyčíslená. Súd má za to, že žalobcovi vznikol nárok na zaplatenie sumy 87,16 Eur, ktorá pozostáva z istiny 38,04 Eur, úroku z úveru vo výške 32,16 Eur, a dlžného poistenia vo výške 19,69 Eur, nakoľko v prevyšujúcej časti bol nárok žalobcu zamietnutý. Z priznanej sumy súd preto priznal žalobcovi aj zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,025 % denne, ktorá výška je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka spojením s Nariadením vlády od 15.12.2011, teda dňom po uplynutí lehoty poskytnutej žalovanej vo výzve na splatenie (29.11.2011 + 15 dní) do zaplatenia a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Súd výšku úroku z omeškania nekapitalizoval, avšak súd pre úplnosť dodáva, že úrok z omeškania je priznaný vo výške a od dňa ako to žiadal žalobca, len z nižšej sumy ako to súd vyššie odôvodnil.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Žalobca mal v konaní úspech v časti, v ktorej súd žalobe vyhovel a teda v časti o zaplatenie istiny 87,16 eur ale aj v časti úrokov z omeškania, ktorý bol žalobcom ku dňu podania žaloby kapitalizovaný. Súd vyčíslił sumu úroku z omeškania ku dňu podania žaloby no z priznanej sumy, ktorá suma predstavuje za obdobie od 15.12.2011 do 21.11.2013 pri úroku 0,025% denne, t.j. 9,125 % ročne sumu 15,43 eur, čo predstavuje taktiež úspech žalobcu, teda spolu mal žalobca úspech v sume o zaplatenie 102,59 eur, čo predstavuje 73% a úspech žalovanej predstavuje 27 %, teda žalobcovi po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovanej vzniklo právo na náhradu trov konania v pomere 46%.

Odmena za jeden úkon právnej služby podľa § 10 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhlášky“) predstavuje sumu 16,60 eur.

Súd priznal právnenmu zástupcovi žalobcu odmenu za tri úkony - prevzatie a príprava zastúpenia, písomné podanie na súd v plnej výške a účasť na pojednávaní dňa 12.03.2014 vo výške jednej štvrtiny podľa § 13a ods. 1 písm. a), d) a ods. 4 vyhl. spolu v sume 37,35 eur. Trovy právneho zastúpenia teda pozostávajú z odmeny v sume 37,35 eur a z režijného paušálu za tri úkony v sume 23,66 eur - 7,81 eur za dva úkony podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. za rok 2013 a 8,04 eur za jeden úkon podľa § 16 ods. 3 cit. vyhl. za rok 2014. Právny zástupca žalobca si uplatnil aj náhradu cestovného a to za cestu na pojednávanie na tunajší súd dňa 12.03.2014 osobným motorovým vozidlom - Trnava - Vranov nad Topľou a späť - 860 km x 0,183 eur (základná náhrada za jeden kilometer) + 7,6 l/100 km - priemerná spotreba x 860 km /100 x 1,450 eur - cena PHM = 157,38 + 94,77 = 252,15 eur. Náhrada za stratu času za cestu na

pojednávania dňa 12.03.2014 na trase Trnava - Vranov nad Topľou a späť - 20 polhodín - 20 x 13,40 - náhrada za jednu polhodinu - 268 eur.

Takto mal súd za to, že žalobcovi vznikol nárok na trovy právneho zastúpenia v sume pozostávajúcej z odmeny 37,35 eur, režijného paušálu 23,66 eur, náhrady cestovného sume 252,15 eur a náhrady za stratu času v sume 268 eur. Pokiaľ však ide o náhradu cestovného a za stratu času na pojednávanie dňa 12.03.2014 súd zo svojej činnosti zistil, že v tento deň právny zástupca žalobcu zatupoval žalobcu aj na pojednaniach sp. zn. 7 C 7/2014 a 7 C 10/2014. Preto súd náhradu týchto hotových výdavkoch podelil troma a preto právny zástupca žalobcu má nárok na cestovné vo výške 84,05 Eur (252,15 /3) a náhradu za stratu času vo výške 89,33 Eur (268/3). K priznaným trovám má právny zástupca nárok aj na DPH vo výške 20% z priznaných položiek v zmysle § 18 ods. 3 cit. vyhl., teda 20% zo sumy 234,39 eur, t.j. 46,88 eur. Takto trovy právneho zastúpenia predstavujú sumu 281,27 eur.

Ako súd uviedol vyššie, žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v pomere 46%, preto zaviazal žalovaného na zaplatenie trov právneho zastúpenia v sume 129,38 eur (46% zo sumy 281,27 eur) a iných trov konania pozostávajúcich z poplatku z návrhu na začatie konania, pričom žalobca uhradil poplatok v sume 16,50 eur a preto mu vznikol nárok na náhradu iných trov v sume 7,59 eur (46% zo sumy 16,50 eur).

Vzhľadom na vyššie uvedené súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd do Prešova. V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 OSP,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205 a OSP),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.